

fremme Hesteablen ved at anvende omtrent de til Stutteriet hidtil brugte Summer til større Præmier for Hesteablens Fremme. Der var i denne Henseende foreslaet at sætte Præmier til et Betsløb af 10,000 Rb., der skulde blive at uddele ved de forskjellige Leiligheder; men ved Siden deraf fandtes der den Bestemmelse, at der skulde anvendes 7,600 Rb. aarlig til Præmier for Hunsdyraablens Fremme. Dette forekommer mig at være en Afstillelse, som jeg ikke kan ansee for at være ønskelig. Det har nemlig vist sig ved en Udregning, der er foretaget i Ministeriet, at af disse 7,600 Rb. ere 4,000 Rb. anvendte til Præmier for Heste, og da disse kun blive uddeelte under Forudsætning af tilsvarende Tilskud fra de landoekonomiske Foreningers Side, er det saaledes 8,000 Rb., der vilde være at uddele, og da disse Præmiers Betydning bestaaer deri, at de opnaae en saadan Størvæelse, at de kunne fremtræde som et virksomt Middel for dem, der maatte ville befatte sig med at tillægge disse Dyr, og at gjøre det lønrende for dem at offere en bedre Nøgt og Pleie paa dem, forekommer en saadan Afstillelse mig at være uhenigtsmæssig, ligesom jeg heller ikke kan indsee Unsikkerheden af at afholde disse Dyrskuer 2 Gange aarlig hele Landet rundt under offentlig Control. I dette Udcast er det foreslaet at nedsætte Summen til 3,600 Rb., at udelukke derafra Heste, og saaledes udelukkende at bestemme dem for de øvrige Hunsdyr: for Døeg, Faar, Sviin og Diavl, og for disses Bedkommende fra Statens Side aldeles at indskrænke sig til den Garantie, der ligger i, at Landbosforeningerne tilskyde en ligesaa stor Sum, og saaledes fuldkommen at overlade til dem, uden Control at disponere derover paa den Maade, de finde meest tjenligt efter de forskjellige Anskuelser om det virkelige Behov, der kunde finde Sted ved de mindre Dyrskuer, der holdes hele Landet rundt. En mere almindelig og større Interesse har Hingste- og Hoppehold, og derfor mener jeg, at de besparede 4000 Rb. kunde henlægges dertil. Man vilde saaledes have 10,000 og 4000 Rb., tillagte den landoekonomiske Forenings Tilskud paa 4000 Rb., ialt 18,000 Rb. til at begynde med. Man har tillige søgt at lægge et stærkt Motiv til en

ikke vigtig Foresølgelse af denne Sum deri, at man indrømmer enhver Forening eller privat Mand, der tilskyder et større Betsløb, Ret til at deeltage i de Commissioner, der skulde fastsætte Reglerne, foretage Synet og uddele Præmierne, idet man haaber, at det skulde være en yderligere Opfordring for dem, der interessere sig for Sagen, til at documentere dette i Gjærningen og paa denne Maade vinde Indflydelse paa dette Forhold. Disse Møder skulde dog være større Møder og ikke let mindre, end at de afholdtes aamtsviis — det er forbeholdt at kunne i enkelte Tilfælde lægge flere Aamter sammen — og de maatte da afholdes under offentlig Control. Iøvrigt var der i Lovforslaget, som det kom fra Folkethinget, vedtaget, at det skulde være en af Indenrigsministeriet valgt Formand og 2 af Aamtsraadet valgte Medlemmer, der skulde udgjøre den faste Stof i disse Commissioner. Paa den ene Side vilde derved Enheden i Opfattelsen være sikket, og paa den anden Side vilde der være givet rig Leilighed til, at de forskjellige Principer, der staae sjendtlige ligeoverfor hinanden, og de forskjellige Interesser, der gjøre sig gjældende i denne Sag paa de forskjellige Steder, kunde komme til fuld Raadighed. Med Hensyn til Stamstutteriet, da slutter det nærværende Lovudkast sig til det foregaaende. Hvad det hvidsødt Stod angaaer, er det jo bekendt, at Mange sætte Priis paa at conservere det; det er imidlertid et Spørgsmaal, hvorvidt det vil være muligt at opnaae det, der eftertrages. Udcastet slutter sig til det tidligere deri, at man fornemmelig vil have det frederiksborgske Stods Opretholdelse for Die, og det er anseet for aldeles nødvendigt, at dets Bestand noget udvides, for at der kan være Udsigt til at opnaae Formaalet. Derimod er der tilføjet en lille Bestemmelse, der vil gjøre det muligt at opnaae idetmindste nogle af de Fordele, der knyttede sig til Landstutteriet, og hvorpaa Saamange sætte saa stor Priis, at der nemlig ved Stamstutteriet skal kunne holdes en Bestand af indtil 20 Hingste til Udskalbnig, men vel at mærke er det knyttet til en Bevilling paa de aarlige Finantslove, saa at Rigsdagen i ethvert Tilfælde til enhver givne Tid har det i sin Haand at bestemme, at et større eller mindre Antal, indenfor dette fast-